

Fülöp Kálmán

Ökörnyál

Ökörnyál
rongyos
barna
ég

kertemben
csak
emlék
a nyár

tört
napok
arcán
pernye
ég

s tüzek
hamvából
visszajár...

Holdnász

Lugasom
tél-álmán
éjszaka érik

pislog
az öreg ház
ázik
a tornác

ha csak
egy percre is
oszlik
a vén sötét

tombol
a holdnász...

Székely-Benczédi Endre

Kétely (arról, amit nem írsz meg)

(Bölöni Domokosnak)

Az írás fényűzés: egész gondolat-falkával
űzöl egy még vadabbat, miközben kiművelt
elméd szab határt a vadnak.

(Az urak rókára vadásznak ugyanígy.)

Bozótba menekül a szerencsétlen, nem egy
mérnökileg tervezett park-fasorba.

(Esélye kevés, de van.)

Kopóid talán nem kapnak szagot a rendetlenségben,
és titokban szaporodhat, de most még reszket,
kimerült ...

(Valahogy te is a bozótba kerülsz. Vagy megérezed,
vagy látni véled. Pillanatok alatt kell döntened:
hívod-e az idomított gondolat-falkát, vagy
a kegyelemdőfést te adod meg ...)

Ha leteríted, hát érdekelhet-e valakit egyszer
a magányban szerzett trófeád ...?!

Szóféltő

Ne egyél havat, drágám, hiszen tudod,
hogy bedagad a torkod. Nem fogom hallani,
amit mondanál, mert értelmetlenek a
mélyhűtött szavak, és nem tapinthatók.
Nem melegíthetem fel a tenyeremben,
mint az ujjaidat, mikor oda menekítetted
a mozdulatot.

